રજીસ્ટર

પુસ્તક નામે

અક્કલનું પડીકું

ઉર્ફે [નંબર ૧]

શીખામણની સોટી.

રચી છપાવી પ્રસીદ્ધ કર્ત્તા

કોમીક પોયેટ ઉર્ફે સવ કવી

અંબાલાલ પ્રલ્હાદજી—નીવાસી નડીઆદ.

હાલ મુકામ કાલોલ જીલ્લે પંચમહાલ.

સંવત ૧૯૭૪ પ્રત ૨૦૦૦ આવૃત્તિ ૧ સને ૧૯૧૮

દોહરા

સમજો નો છે સજ્જનો, અક્કલ આ અણમોલ,
ના સમજો તો જાણજો, ડોકયું ઠાલી ઢોલ;
ઓન્લી આનો એક છે. પ્રાઈસ ઓફ ધીસ પ્રત,
વાંચીને વીસ્મય થશો, આ શવ કવીનું કૃત.

કીમ્મત નથીન્ગ

બાંધવારીનો માત્ર ૧ આનો

નડીઆદ—શ્રી 'શારદા વિજય' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

શા. હરજીવનદાસ અમરસીએ છાપી—ઠે. સાંથ પીપળી.

અર્પણ પત્રીકા.

હતો ભુતકાળમાં હું ને ભવિષે છું સદા કાયમ
સનાતન શુદ્ધ અવનીમાં પ્રકાશું સુર્ય સમ હરદમ
તપુછું અગ્નીમાં હું ને, વિહરતો વ્યોમ પાતાળે
ઝળકતો વીજળી પેરે, અનંત શક્તિને આધારે
ઉગે છું હું ખધામાં છું વહુ છું વાયુના જોરે
ધરીને જન્મ બાળકના રમું છું માતને ખોળે
ધરીને સ્વાંગ રૂપાળા નીરાળા ખેલ હું ખેલું
તરૂવર પહાડમાં હું ને નદીમાં નીર થઈ રેલું
અમર હું એકલો વેદાંન્તના શીધાંન્ત આધારે
સમરપું મારી પોથી હું પડીને ચર્ણમાં મારે.

કર્તા આઈ. એમ. પોતે કોમીક પોયેટ ઉર્ફે રાવ કવી.

સરવે હક્ક સ્વાધીન પણ, પર આધીન આ પ્રાણ,
એ પર આધીન સ્વાધીન કરો, તો જીવ્યું પરમાણ.

આઈ તું ને ચા દેવી કે અમારી મહાદેવી ?

પીનારનો પોકાર—કવાલી ગરમ લાય જેવી.

રાગ ઉનાળાની લુ જેવો

અરે ચંડાલણી ઓ ચા, હવે તું હીન્દમાંથી જા;
અમારી સાવકી માતા, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
કર્યું તેં ખુનનું પાણી, કરી નીરમાલ્ય આ કાયા,
ફસાયા કંઈક ફંદામાં, દીવાનાને વળી ડાહ્યા;
અઢારે વરણને વળગી, વટાળ્યો દેશ ને દુનીયાં,
ગુણો તારા છે ગોઝારા, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
ચઢાવ્યા લોક ચગડોળે. ચખાડયો સ્વાદ તેં ભારી.
ગીતામાં તો પડી વળગી, ખરે ગુણ હીણુ ગોઝારી;
સડાવી કાળજા દીધાં, અરે સઉ કો પીનારાનાં,
દયા દેવી કરી દુર થા, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
નીચ ઉંચ નાના ને મોટા, રીચ કે રંક સર્વેને,

ચતુરાઇથી પડી ચોટી, બનાવ્યું વીશ્વ વ્યસની તેં;
ઉરાડી સુસ્તી તેં સઉની, કરી જખમી ઉધરમાં ઘા,
પીડાં તારાં થયાં જ્યાં ત્યાં, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
હળાહળ ઝેર છે તુજમાં, ગુણો તારા ઘણા રાશી,
ખુવારી ખુબ કીધી તેં, ગયા તુજથી હવે ત્રાશી;
રહ્યું ના ખુન કાયામાં, હવે તો હાડ માંસને ખા,
પોકારી કહે છે પીનારા, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
વડીલ વૃધ્ધો અમારા તો, ન તારો નામ પણ લેતા,
અમે હીણ ભાગીઆ તુજ વીણ, નથી ક્ષણવાર તો રહેતા;
પીધી તેથી પડયા મરવા, હજી સંતાપે શું કરવા,
નથી તારી હવે પરવા, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
પ્રથમ તો ઉજળી પંડે, પછીથી અમને ઉકાળ્યા,
જહર અગ્ની કરી ઝાખી સુકોમળ કાળજાં બાળ્યાં;
ઉડાડી છેક તેં અક્કલ, કર્યાં નીરમાલ્ય નામરદા,
ઘટાડયો તેંજ આવરદા, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
તુજથી કંટાળી હારીને, કહે કવી રાવ કર જોડી;
કૃપા કરીને હે મહાકાળી, હમોને દે હવે છોડી;
અમો સાથે કરી નીકા, કર્યો ચહેરા ખરે ફીકા,
ટીપ્રીન લઇને કરી ટીકા, હવે તું હીન્દમાંથી જા.
(આ સાંભળી ચાએ પીનારને આપેલો જુવાબ—અપુર્ણ.)

ગઝલ. સ્વદેશી સીગારેટની

(રાગ ધુમાડાના ગોટા જેવો.)

ચાલ—કયા ખીજા આઈ ચમનમેં શજર ગુલ જાતા રહા.

ઓ બે રહમ કુલટા બીડી, પુરેપુરી પીડી ગઈ.
છુટી ગઈ તેથી હવે, મુજને ઘણી શાન્તી થઈ;
કમ જાત તું તો ગઈ બળી, વળી સંગમાં બાળ્યો મને,
કોમળ હૃદય કાળુ કર્યું, ધીકકાર છે બીડી તને.
મોઝી મધુરી જાણીને; મેં મુરખે મુખમાં ધરી,
મારી ગણીને માની તો આખર દશા આ શી કરી!
તુજ માટ મેં માઠુ મનાવ્યું, ગુરૂ અને માબાપને,
તોપણ દગો અંતે કર્યો, ધીકકાર છે બીડી તને.
તેં ખુનની કીધી ખુવારી, કાળજુ કાળું કર્યું
નીરબળ કરી સહુ નાડીઓને, દેહનું દૈવત હર્યું;
બસ કસમ ખાઇ કહુંછું હવે, કોઈ દીવસ નહી રાખું કને,
હું વિદ્વાનને વાયલ કર્યો, ધીકકાર છે બીડી તને.
પીતાં શું તો પીધી તને, હાવે ઘણો પસ્તાઉં છું,
સ્વપનેય સ્પરસજ તાહરો, નવ થાય એવું ચાહું છું;
જે જે પીએ તે તે જનો તો, બાવરા તુજ બીણ બને,
ઓ પાપીણી ગોઝારીણી, ધીકકાર છે બીડી તને.

તુજ વીણ જાનીને બાવરો, ડેલી બજારે દોડતો,
તે આજ તુજ દરશન થતાં, પાતાળમાં પેસી જતો;
ઓ કાળમુખી કર્કશા! વળગી પડી તું! વીશ્વને
તેં કૃત્ય બહુ કાળાં કર્યાં ધીક્કાર છે બીડી તને.
શા દોશ તારા વર્ણવું, તું નર્કથી પણ નષ્ટ છે,
તુજને પીનારા તે જનો સૌ ભ્રષ્ટથી પણ ભ્રષ્ટ છે;
તેં જખમ ઉધરમાં કરી, ઝટ આણી મેળવ્યુ મોતને,
અંતે નખાવ્યો નર્કમાં, ધીકકાર છે બીડી તને.
કુવી રાવની વાંચી કવીતા. સમજુ જન સમજી ગયા,
બાયકોટ બીડીનો કરીને, શાણાઓ સુખીઆ થયા;
મેં તો તજી દીધી તને, તેમ તુય પણ તજને મને,
કોટાન કોટી વાર છે ધીકકાર ઓ બીડી તને.

(રાવ કવી.)

(આ સાંભળીને બીડીએ પીનારને આપેલો જુવાબ.)

આ સાંભળી બીડી કહે, ઓ બે કદર આ શું લવો,
ઉલ્લુ બન્યા હાથે કરી, હાવે શું ડાંપણ દાખવો;
ગમ નોતી કેમ ગમાર શું, જખ મારવા પીધી મને,
હું બીડી બીચારી શું કરૂં, ધીકકાર છે પીનારને.
વીદ્વાન થઇ બાયલા બન્યા, બુદ્ધિ તમારી ગઈ બળી,
અકકલ તણા ઉદધી હતા તો, કેમ ના મુજને કળી;

પાગલ હવે પસ્તાવ છો તો, મ્હાલ છો શાને મને,
હું કોડી બીચારી શું કરૂં, ધીક્કાર છે પીનારને.
પીનાર જઇ નર્કે પડ્યા, હું તો વસી રહી વીશ્વમાં,
જગ અંધ થઇ વળગ્યું મને, મારે નથી કોઇની તમા;
જન કૈકને વ્યાધી કરી, સમજાવું છું સંસારને,
પણ મરતા લગી મુકતા નથી, ધીક્કાર એ પીનારને.
મુકો કેડો મારો હવે ને, તમો પણ જાવો મરી,
ઉલટી વગોવઇ વીસ્વમાં, તમ નીચની સંગત કરી;
લૈયા કુટા ને આંધળા થઇ, હજી શીદ રાખો કને,
મીથ્યા ફજેત કરો મને, ધીક્કાર છે પીનારને.
કુવો રાવ ને પણ કોઇક દહાડો, કાનમાં કહેતી જઇ,
કે છાપ્રો લખજો સર્વનાં, પણ મારૂં કંઈ લખશો નહી;
ગુણ દોશ મારા વાર્ણવ્યા, ધન્યવાદ છે લખનારને,
ધીક્કાર વાર હજાર છે, પીનારને પાનારને.

(કુંડળીયા-શીખામણ)

ટીમરી ને ઝીઝી તણાં, ઝાડ તણાં જે પાન
તે પાનાની બીડીઓ, પીધે થાય ઉધાન
પીધે થાય ઉધાન, વ્યાધીમાં કરે વધારો
કારણ કે તેમાંય પડે, પાપડીઓ ખારો

એ ખાર પાયેલી બીડીઓ, પીધે પીડા પામશો;
રાવ ફની સાચું કહે, તમે જમપુરમાં વેલા જશો.

વીદ્વાન પાસે વાંચી બતાવશો તો જરૂર કહેશે કે

વાહ! ભાઇ વાહ!

ડ્રાપ સીન ર—કુકકડની ફીલમ

કંપેનીયન્સની કોમીક વાતચીત.

ફ્રેન્ડ— કેમ મીસ્ટર ફેન્સી, આજે આપે કોનાં સુવાળાં ઉતરાવ્યાં છે, ઘરમાંથી ડોસો ડોશી ગયાં કે શું?

ફેન્સી— નાજી મીસ્ટર, મારાં તો ફાધર ને મધુર બન્ને હાલ હયાત છે.

ફ્રેન્ડ— ત્યારે તમે અડધી મુછો ઉતરાવી નાંખી છે શા માટે? તમારા ચેરા સામું જોઇને મને તો એમ ભાસ્યું કે મીસ્ટર ફેન્સીના ઘરમાંથી કોઇ અડધી સગાઇનું સગું ગુજરી ગયું હશે.

ફેન્સી— ના, ના, યાર, આ તો આજકાલનો ફેશન છે.

લોકોની દેખાદેખ અમે પણ શીખ્યા. ઓ મીસ્ટર હું તો પહેલાં એક ઉલ્લુ જેવો માણુસ હતો અને ગામડામાં પડી રહેતો પણ એક દીવસ હું શહેરમાં આવ્યો ત્યારથી મારે ને ફેશનને હોટલમાં ભીલ્હાણ થયું. ત્યાંથી ફેશન મને તુરતજ હેર કટીન્ગ સલુનમાં લઇ ગઈ અને ત્યાં મારે માથે અને મોંહે ફરી વળી

ફ્રેન્ડ-- ભાઇ આ તો ઠીક નથી દેખાતું આ સીનેમેટોગ્રાફમાં ચેપલીન આવે છે એની સીકલ સાથે આપની સીકલ મળી રહે છે

ફેન્સી--- મીસ્ટર હું ફેશનના પગથીએ કેવી રીતે ચડયો તે જરા ચીત દઇને સાંભળો.

ફેન્સી સાંન્ગ ઉર્ફે હાફકાસ્ટ કવીતા.

(રાગ--એમના મોં જેવો.)

ભુત હતો હું ભુતકાળમાં વર્તમાનમાં આવ્યું ભાન
નાઉ અનધર થીન્ગ્સ આઇડોન્ટવૉન્ટ બટ ચાહુ ચાય ચીરૂટને પાન
ભુલી ગયો બધી નેટીવ ભાષા હવે શીખ્યોછું હું ઓલરેટ
ગમાર હું એક ગામડીઓ તે આજ કાલ થયો અપટુડેટ
હેરકટીન્ગ સલુનમાં જઇને: ફેશનએબલ કરતો ફેઇસ
બોડી પર બુરખો નંખાવી વળતી કટીન્ગ કરાવું કેસ

મોં પર અરધી મુછ રખાવું ને પાઘડી બદલે પહેરૂં હેટ
સમ ટાઇમ્સએગો હતો ઉલ્લુ, જસ્ટનાઉ આઇએમ અપટુડેટ
કોટ પાટલુન ને કોલર પહેરૂં ને સાથે બાંધું નેકટાઇ
આઇઝ ઉપર પાટા પેબલના રાત ને દહાડો દેઉ લગાઇ
નાઉ મી નો કેર ન્યાત જાતની પેરન્ટસ બલેને કુટે પેટ
આઇ વોઝ વન ઉલ્લુ ગામડીઆ બટનાઉ આઇએમ અપટુડેટ
ધર્મ કર્મ ને ધંધો ધારીએ સઘળુ મારે યુઝલેસ
ટીફીન પાણી ટીન્ચર ને ટીનો ટાઇમે ટાઇમ કરૂં હું ટેસ
વળી નેટીવ બીડીઓ ગણી નકામી હવે પીઉ સીગાર સીગરેટ
ગમાર હું એક ગામડીઓ તે હવે થયો હું અપટુડેટ
ફાધર સેઇઝ મી સ્ટુપીડ ફેલો મધર કહે છે મુવો રડયો
યુઝલેસ અકરમી આવો પથ્થર તે શીદ પેટ પડયો
ઘરમાં ધણીઆણી ધમકાવે તોબી બાદા રહે છે ટેટ
આજ સુધી પ્યુચરમાં ખપીઓ થયો અત્યારે અપટુડેટ
ફરીવળી છે મુજપર ફેશન પોઝીશનનું ચઢીયું પુર
હાથે કરીને બન્યો હું ઉલ્લું, નથી હવે આ મોંપર નુર
વોટ મીન્સ છે વટાળ જગમાં આઇ ડોન્ટ નો આબડકેટ
હીન્દુ મટી હાફકાસ્ટ થઇને, બન્યો અત્યારે અપટુડેટ
આ—ફેસન એબલ ફેમસના લીધે જોકરના જેવો દેખાઉં
સ્વધર્મ પર પુળો સળગાવી માયસેલ્ફ હું માર્યો જાઉં.
જાહેર થયો હું હવે જગતમાં આજ સુધી ચાલ્યું પ્રાઇવેટ
પુર્ણ ફસાવાથી ફેશનમાં બની ગયો હું અપટુડેટ.

ફ્રેન્ડ— આપનું કહેવું ખરૂં છે. પણ મરદનું નુર એક મુછજ છે. વળી જો આપને ન ગમતી હોય તો સપુચી કઢાવી નાંખો કાંતો આખી રહેવા દો જુવો રાવ કવીએ ખુબીના ખજાનાની બુકમાં લખ્યું છે કે:—

(દોહરો)

મુછ વડે મરદો તણું. સીન સરસ દેખાય,
મુખ પર મુછ ન હોય તો. બાંઢળામાં લેખાય;
સાધારણ મુછ હોય તો, બડ મુછીઆમાં ગણાય.
પણ અડધી મુછનો આદમી, તેને શું કહેવાય?

ફ્રેન્સી— કેમ શું કહેવાય? શું તે એમ-ઓ-એન-કે-ઇ-વાય મંકી એટલે માંકડો કહેવાય.

ફ્રેન્ડ— જુવો; તમોએ તમારે હાથેજ તમારો કેવો તોલ બાંધ્યો? અને આટલું કહે હજુ સંતોષ ના પામ્યા હો તો **ખુબીનો ખજાનો ઉર્ફે ચાલુ જમાનાનો ચીતાર** એ નામનું પુસ્તક મંગાવો ને તમારા સુકોમળ હૃદયને રંગાવો; લ્યો સાહેબજી. (યેસ ગુડ મોરનીંગ)

(રાવ કવી.)

ડ્રોપ સીન ૩.

— દારૂડીઆને મરતી વખતે તેની

સ્ત્રીએ રૂબરૂમાં કરેલું રૂદન.

(કવાલી–ગરફ જેવી–રાગ આઇસક્રીમનો)

તમારા ગુણની ગજલો, હવે હું ગાઇ સંભળાવું;
ખરા ઉદગાર અંતરના, મધુર રાગે રડી ગાઉં.
મરતાં સુધી એ મુખમાંથી, મધુ સુકાવા ના દીધો;
છેવટ જીવ જાતાં સુધીમાં, પીવાયે તેટલો પીધો.
ગંગા જળનાજ બદલામાં, ભર્યું તમે દારૂથી ડાચું;
ગળ્યો નહીં દેહ દારૂમાં, રહી ગયું એટલું કાચું,
વધેલો વાઇન સીસામાં, કહે છે ખુબ ગભરાઈ;
પીનારા તો ગયા નર્કે, માનીતો થઇશ ક્યાં જાઇ.

[ઓ મારા અક્કલના કસ્કોતરા પતી તમારાં શાં શાં
વખાણ કરૂં ?]

અરેરે—નાથ !

પડયાને પાથર્યા રહેતા, પીસુજી આપ પીઠામાં;
પીતા પેશાબ ત્યાં જઇને વળી પાત્રો અજીઠામાં.

એ સીસાને ફોડીયા તમ વીણુ, હવે સુકઇ જશે સ્વામી;
ન લઇ ગયા છાતીએ બાંધી, કરીશું એટલી ખામી.
પીયુ મુજ વાકય આ છેલું, કહું તે ધ્યાનમાં ધરજો;
કલાલણ પેટે કે કાંતો, કસઇને ઘેર અવતરજો.
ભળો જો ભુત અવનીમાં તો જઇ પીડામા ભટકાજો;
વીચરો ક્હી વૃક્ષ યોનીમાં, તો ઝાડ મહુડા તણું થાજો.

વળી વધુમાં–ગજબને હાયનાં ગાડાં, તમારા પુન્યમાં આપ્યાં;
દાન બહુ ચાયનાં દઇને. તમારા નામપર સ્થાપ્યાં.

વળી–સીગારેટોને સળીઓથી, તમારી સજાઓ ભરશું.
તમારો સવડ ને સાધન તમો પછવાડે વાપરશું.
કશું રહી જાય જો બાકી, તો આવી સ્વપ્નમાં કહેજો;
આ ઘરની હોય ઇચ્છા તો, સુખે સંડાસમાં રહેજો.
તમારી લાશ આ જ્યારે, ચીતા વિશેજ ચરચરશે;
નીકળતાં ગંધ દારૂની. બાળનારાઓ કળકળશે.
સજામાં સીસો ચપણું ને, તમારો છે જુનો જોડો;
તમારે વાટનું ભાથું. મુકયો મણુ એક રાખોડો.

અરેરે–સોડા લેમન અને જંજીર તમોને કોણુ ત્યાં પાશે.
આવો વહાલા કહી વેસ્યા વીના ત્યાં કોણુ કર સ્હાશે;
નથી ત્યાં રંડીના માળા ઉમ્બાળા ક્યાં તમે ભરશો,
દાંડીઆ દોસ્તો વીણુ પ્યારા અકેલા શી રીતે ફરશો.

તમોને બાળવા ડાધુમાં પણ દારુડીઆ જોઇએ,
તમો વીણ કુટુંબમાં પ્યારા નથી પીતું ખોતું કોઇએ;
અવળચંડા ને હત્યારા એકેલા આપ જન્મ્યાતા,
સોનાના સુર્ય તો આજે ઉગ્યા વહાલા તમો જાતાં.
માગણી એક આ મારી સ્વીકારીને પ્રાંત પળશો.
સાત ભવ સ્વામીજી મુજને, તમે ફરી વાર નવ મળશો.
તમો તો દારૂમાં ડુલ્યા મને ડુબાવી દુગધામાં,
ઘરેણાં ને વળી ગાંઠા ગયાં પીઠામાં ને રડામાં.
તમારા બાલોની ઠોલે કલાલો પોકો મુકે છે.
વળી બહુ હોટલોવાળા ભયઃ લોકોમાં ભુકે છે;
તમારી બુદ્ધિનાં બણગાં બજારે દોસ્તો ફુંકે છે,
વેશ્યાઓ તો વળી ટોળે તમારાં છાજીયાં લે છે.

આ– તમારા નામના ચુડો તમો પખવાડે ફોડયો છે.
જાવા ચંદ્રા દીવાકર તક હવે સંબંધ છોડયો છે:
સાતે ભવમાંય સ્વામીજી કદી સામાંએ નવ મળજો,
જન્મો જાનમની ખાડીમાં કે તળીયત રદાય ત્યાં ટળજો.

અરે–એક દીન કવી રાવે કહ્યું તું તમને કર જોડી.
તે આજે આગળે આવ્યું ચાલ્યા ચોળાવી રાખોડી;
તેનો સઉ સાંભળી શાણા હવે છે ટાર્મિ છેલ્લો આ.
પછી નહી મુજથી કહેવાયે સગાં સઉ એકઠાં થાતાં.

હે નાથ-તમારી અકકલ ને સીકલ તણું જગમાં નથી જોડું,
વધુ કહેતી નથી વહાલા ઘણું માનો કહ્યું થોડું;
કાળજુ તો ફુટી બાળ્યું ચડસ ચાંડુલની ચલમે;
અધુરૂં તે થયું પુરૂં ચઢયા કવી રાવની કલમે,
તમારી શોભીતી સજાજા કેવા વીપ્રો તે લઈ જાશે,
હકીકત સર્વ તે હાવે ભાગ બીજામાં વંચાશે.

આ સાંભળી દારૂડીઓ મરી જાય છે;
કવાલી પુરી થાય છે કે ઝટ પડદો પડે છે.

સવાલ—ભાઈ, આવો ખેલ કયા થીએટરમાં થાય છે?

જવાબ- સ્થીર રદય રૂપી થીએટરે. તત્વ તણું કર્યું તેજ.
પડદા બાંધ્યા પ્રેમના, વીંગો ગણી વીવેક;
પાત્રો પુરૂષારથ તણાં, ડ્રેસ દયા ઉદ્યોગ,
અંક ભુત વર્તમાનને, ભવીષ્યથી સંજોગ;
પ્રવેશ પળમાં જે બને, સાજ શત્રુ ને મીત્ર,
માલીક માનો મુક્તીને, ઉપજ ચીત્ત પવીત્ર.

(રાવ કવી.)

જુવો આ નવો જમાનો.

રંડી માગે રૂપૈઆ, તો કહે લે લે મેરી મૈયા;
અને—ફકીર માગે પૈસા. તો કહે ચલગે સાલે કૈસા.

સટોરીઆની સ્ત્રીએ ધણીની રૂબરૂમાં કુટેલો કોમીક રાજીઓ.

(રાગ નેજી મંદીનો.)

છેક તે ઉછાંછળા શું થાવ છો રે, બનો છાકીને છેલ;
સ્વામી થયા તમે સટોરીઆ, જાણું ભોગવશો જેલ.
હાથનાં કર્યાં તે હૈયે વાગશે.
કહ્યું માનો ને મારા કંથજીરે, નથી સટ્ટામાં સારઃ
મીલકત વીશે તો પુળો મુકશો વળી ખોશો ઘરને બાર. હાથનાં.
બીઅરથી લાવેલું પાણી કર્યું રે, વળી થયા કરજદાર;
સગાં વહાલાં સર્વને શત્રુ કર્યાં, માથે સરકારનો માર. હાથનાં.
કુટીયાં ખાવાને નિત્ય જાવછોરે, પડી તમને એ ટેવ;
ઘરની રસોઇઓ ગમતી નથી, ફાકો મમરાંને શેવ. હાથનાં.
સવાર થયું કે સ્વામી તમેરે, જાવ હોટલની માંય
શીંગલને ડબલ સોડકારતા, તેથી ચઢી બેઠી જુવો ચાય. હાથનાં.
હાથે પગેથી હળવી કરી રે, મેલી ખાધો સઉ માલ;
આગળ ઉપર વીતશે અતી તમારી ખેંચાશે ખાલ. હાથનાં.
મરજો માબાપો માહરાં રે, કીધું અણઘટતું કામ;
જમાઈ આવો જુગટીઓ કયાંથી જડયો, ફુંકી ખાધું તમામ. હાથનાં.
સ્વામી જેનો થયો સટોરીઓરે. તેની નારીને ત્રાસ;
સંસાર વહેવાર સઘળો તજી, વેઠવો પડે વનવાસ. હાથનાં.

રાવ કવીનો રચેલો રાણીઓરે, તમારી રૂબરૂ ગવાય;
આજ પછી જો સટ્ટો કરો તો તમને કોલેરો થાય. હાથનાં.

સ્વામીનાથ સાંભળ્યો આ ગજલ અને આથી જો મનને શીખામણ ના લાગી હોય તો 'જુગીનો ખજાનો ઉર્ફે ચાલુ જમાનાનો ચીતાર" એ નામનું પુસ્તક મંગાવો અને તે વાંચીને કુટેવો છોડી દો. વળી જુવો જરા ગાયન બીજુ સાંભળો;

જુગારીને ઝાડુ.

(ગાયન ગજબનું ને રાગ હાય હાયનો.)

અરે ઓ સટ્ટાના શોખીન, તમારો કેમ ઉઠગ્યો છે દીન,
બન્યા શું જુગારમાં બહુલીન, તમોને વળગ્યો જીવતો જીન.
ગામ ગરાસ ઘરેણાં ગાંઠાં, ગુમાવશો ઘર બાર,
ઈજ્જત ખોશો અરે ઉલ્લુઓ, સજા દેશે સરકાર,
અકરમી રહેશો પર આધીન; તમારો૦
સગાં સહોદર અને કુટુમ્બી, દેશે સઉ ફીટકાર,
તરણાથી પણ તુચ્છ ગણાશો, નહીં આવે વહેવાર,
આખરે મરશો ખાઈ અફીન; તમારો૦
ભીખ માગતા થાશો ભુંન્ડો, નહીં રહે રહેવા ઠામ.
દાવાનળ દુઃખ આવી પડશે, વળી રૂઠશે રામ,
વેચાશો દમડાના દો તીન; તમારો૦
લોકો સરવે લોફર કહેશે, રાખશે નહીં ઈતબાર.

રાવ કવી કહે ભવીષ્યમાં પણ, પામશો બહુ પેંજાર.
માનો એ મુરખ મન મલીન   તમારૂં૦

નડીઆદમાં વાળંદોએ હજામતો બંધ કરી એજ પુસ્તક નામે

ખુબીનો ખજાનો

ઉર્ફે

ચાલુ જમાનાનો ચીતાર ભાગ—૧

કીંમત. કાચું પુઠું રૂ. ૧. ને પાકું રૂ. ૧॥

વાંચો વીધ વીધ જાતનાં, પુસ્તક અપરમપાર;
પણ જોતાં ઝટ રાજી થશો, આ ગમ્મતનો ભંડાર.

સદા પરોપકારી અને ગુણગ્રાહી ભારતવાસી સજ્જનો તમોએ ઘણાંએ પુસ્તકો વાંચ્યાં હશે. પરંતુ જ્યાં સુધી આ ખુબીનો ખજાનો જોયો નથી ત્યાં સુધી બધું વ્યર્થ જ છે. જેમાં ગદ્ય, પદ્ય ગજલો. ફકરા, ફેન્સી કવીતાઓ. ટોનીક વાર્તાઓ. કોમીક, કવાલીયો અને ચાલુ જમાનાનો આબેહુબ ચિતાર વળી દરેક ન્યાતની દેશી વાળી રમુજી ફીલમો વીગેરે ગમ્મતનાં ગાડે ગાડાં ઠાલવીને ખજાનો ખુબીથી તર કરેલો છે વળી પુસ્તક ખરીદનારનું પવીત્ર નામ બીજા ભાગમાં આશ્રયદાતા તરીકે પ્રસીદ્ધ કરવામાં આવશે. તો પુસ્તક ખરીદનાર ગ્રહસ્થોએ પોતાનું પુરેપુરૂં નામ, ઠામ, ગામ વીગેરે ચોકસ લખી મોકલવું.

અમારૂં સરનામું —

કોમીક પોયટ ઉર્ફે એ. પી. રાવ કવી.

નડીઆદવાળા હાલ મુકામ કાલોલ જીલ્લે પંચમહાલ.

(સ્ત્રીઓનાં ગુપ્ત દરદોનો કટ્ટો દુશ્મન)

વસુધા પીલ્સ.

ગોળી ડઝન ૧ ની કીમ્મત રૂ૦ ૧ા

આ વસુધા પીલ્સ સ્ત્રીએ છુપી જગાએ પહેરવાથી લોહી વા તથા ધોળુ અને સફેદ પાણીનું પડવું તથા મળ ગુગળુ ધાતુનું જવું વીગેરે છુપી જગોની તમામ ગરમી એટલે વીસફોટીક, ચાંદી અથવા પેશાબે બળતરા બળવી તથા કમરનું ફાટવું વીગેરે તમામ દરદોને આ વસુધા પીલ્સ ટુંક મુદતમાં આરામ કરેછે વળી નરમને લબડી પડેલી ચામડીને સંકોચીને કઠણ અને સુંવાળી બનાવે છે અને સંસાર સુખ ભોગની પુરી મજા બતાવે છે આ ગોળી રોગી અને નીરોગી બન્નેના ઉપયોગમાં આવે છે. વાપરવાની રીતનું હેન્ડબીલ દવા સાથે મોકલવામાં આવશે. માટે એક વાર મંગાવીને ખાત્રી કરો.

લખો.

જનરલ એજન્ટ—રાવ કત્રીની કુંપની–મુ. કાલોલ.

જીલ્લે પંચમહાલ.